

Práger Ágnes fejét hosszúra nyúlt udvarlás után egy jóra való fiatal ember kötötte be, aki azonban marxista meggyőződése miatt nem nyerte el Goldschmidt Nátán tetszését, és emiatt megszakadt a két testvér közötti korábbi szívbéli kapcsolat, amit Hanna a sok vasárnapi céció és macera miatt nem is bánt annyira. Igazán csak a Keresztély házaspár sajnálta Goldschmidt úr rendszeres vasárnapi látogatásainak elmaradását, hiányzott a havi negyven forint a lift-pénzből.

Szabó néni felnőtt fia még '56 októberének végén Ausztráliába disszidált, két évre rá kivitette magához özvegy édesanyját, akire ezért mozgalmi társa, a kerületi párttitkár ideológiai okokból igencsak nehezelt, de emberességi szempontok figyelembevételével támogatta az egykori kommunista káder kivándor-

lását. Szabó néni rendszeresen levelezett Marikával, a házmesternével, aki a lakógyűléseken időnként felolvasta a hajdani elnök asszony panaszos leveleit. Szabó nénit a rothadó kapitalista paradicsomban is mardosta a honvágy, főképp azt sajnálta, hogy Sydneyben sohasem esik a hó. Amikor 1958-ban a szörnyű pesti havazások idején Marika a vaskos hólapát végére támaszkodva ismét ezt az úrhatnám nyavalygást betűzte ki a sűrű sorokból, jól elkanyarította magát, pedig nem volt szokása, és miszlikbe tépte a levelet. Többé nem bontotta fel a tengerentúlról érkező kék borítékokat, nem válaszolt rájuk, mindet rögvest elégette a kályhában; az utolsót, a fekete keletes gyászjelentést is olvasatlanul dobta a tűzbe. Az Ausztráliából érkező hírek végleg lekerültek a lakógyűlések napirendjéről.

BÍRÓ JÓZSEF

Más'más

(– féligmeddigvisszazártvers... Liptay Katalinnak –)

*pormacskák / sprőd padlószőnyegen
ülünk kopott farmernadrágban
spécimagnetofonod szalagja surrog*

*kézirataim / betűképeim körülöttünk
borozgatás közben hangpróba
megilletődve mondom hosszúversem*

*hallga / szomszédod lépcsőházműsora
óbéogatásától visszhangzik újpest
utánozhatatlan lumpentelepi keserves*

*botcsinálta / vacak rajzolóként
felskiccelem arcodat emlékezetből
gyötrelmes idők füstköd – fátylára*

*pormacskák / szüette fejőszékemen
ülök kopott farmernadrágban
mondom ÁRNYNEKED hosszúversem*

*pislákol / gyertyaláng vénül
látlak éjféli szobafelhómalában
harminc esztendő sívár – távolából*

Semmire jó

*öregedvén elfelejtettem:
avagy sohasem is tudtam
miként lehet lelket önteni
: odaátra készülő(k)be*